

Sveta življenje in vrvenje

Naj pazi, kdor se večno veže

Sin znamenitega dunajskega gledališkega igralca L. Slezaka — Walter Slezak, ki je tudi sam igralec in zna zraven tega dobro voditi pero, je na duhovit način opisal smotro med modernimi nevestami:

Mogočno doni v mojih prsih krik po ženi, in sicer po zakonski ženi! Mnogokrat in mnogokrat sem se že oziral okoli med hčerami domače dežele — toda zaman! Na vsaki sem še našel kako »dlako«. Vsekakor veliko za-

Egiptovski kralj Fuad, ki bo letos obiskal evropska prestolna mesta.

htevam. Po mojih mislih zakon ne sme biti samo po vseh zakonitih predpisih dovoljeno ljubimkanje, marveč zveza za življenje, tako tesna in pristrčna, da mož in žena v resnici tvorita le skupaj celoto in bi ločena morala umreti. A kje najdem med ženstvom 20. stoletja tovarišico, ki bi bila primerna za tak zakon?

Tu je predvsem »girl«, sportno bitje, ki igra zjutraj golf, dopoldne tennis, po kosilu sedi pri brivcu, nato zopet sport, potem čajanka in zvečer eleganten nastop na tej ali oni prireditvi. Tako bitje je zelo prijetno za razvedrilo, a ne za zakon. Bog nas varuj — v treh dneh bi človek izgubil glavo.

Potem prihaja vpoštev »koleginja«, tovarišica v poklicu. Delo in koristi so skupne. To ima mnogo zasluge. A žal še več proti. Pri gledališču je vsak človek na neki način norec. Kajti pameten človek se ne bo postavil vsak večer na razsvetljen oder, si maza svoj obraz z barvo in dajal od sebe preje natančno naučene besede, glasove in gibe. Vse to z namenom, da druge ljudi, ki jih niti ne pozna in mu niso nikoli nič žalega storili, bodisi zabava, bodisi muči do obupa. In če ti nedolžni ljudje potem pokajo z dlanjo ob dlan in delajo hrup, se norec tega veseli in reži. Posebno nevarni norci si pri tem sami stiskajo roke in mečejo občinstvu poljubčke.

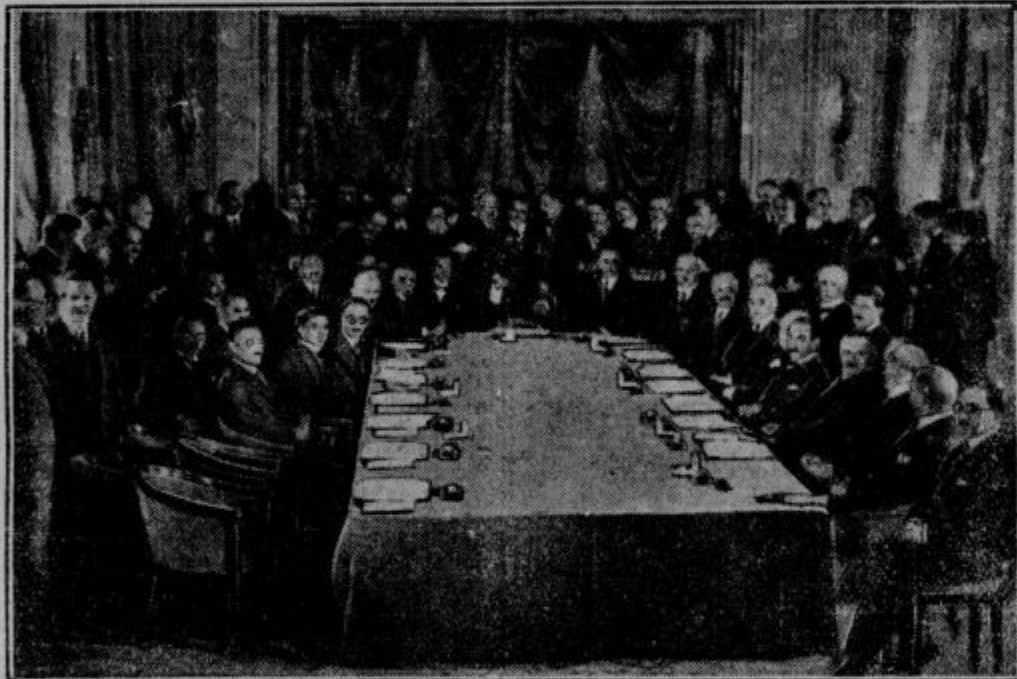
To so neozdravljivi slučajji. Če se potem tak norec oženi, potrebuje, če hoče vsaj za silo izhajati, zdravnujočo čud kot tovarišico. Torej ne zopet norice, ki je pred vsako premiero več dni histerična, vsakemu človeškemu čutu nedostopna, ki v pomirjenju golta brom kar po pergiščih ter pogosto in krčevito joče. Ki iz samega častihlepija zanemarijo moža in dom, ki je vedno na izkušnjah, na vseh plesih, jurih in drugih javnih prireditvah, zato da pride med »navzoče« v listih; ki jo sme vsak kritikovati kakor mu ljubo, ker spada »v javno življenje«. Ki se ji sme vsak približati kot prosti divjačini. Ne, take žene ne morem hoteti.

Danes posebno razsaja še en ženski tip:

intelektualka — razumnica! Njeni najmočnejši karti sta umnost in razboritost. Pri tem je navadno (?) stoodstotno grda. Nosi večinoma očala. S svojimi duševnimi darovi je zelo valjiva. Ve vse bolje! Pozna latinska imena za vse živali, kritikuje na človeku ves dan okoli ali pa se samo sočutno posmehuje. Mož ji je samo »lepa, toda neumna plemenska žival«. Razumnica stoji samozavestno nad vsako strastjo, v bistvu pa je zelo nesrečno bitje, ki svojo nezadovoljnost skriva za intelektualnostjo in mrzloti. Ne, tudi intelektualka ni žena po božji volji.

Vrsta za izbiro je še dolga: Tu je pretirano nežni tip; taka zelo rada joka in se vesljuje dan sama sebi smili. — Potem so duševne pustolovke ali patološke lažnjivke, ki jim je geslo: Nobene resnične besede. — Dalje »zavrženke«, ki poznajo samo slo: gibljejo se kakor bajadere pri trebušnem plesu, mečejo nemarne poglede in si brez razloga grizejo spodnjo ustnico. Povsodi vidijo dvoumnost in nehoti učinkujejo smešno. — Potem so ženske, ki hočejo na vsak način biti nekaj posebnega, svojega. Neznosno so muhabe in barvajo se kakor Indijanci na svojih bojnih pohodih. — »Odlične« se drže, kakor bi bile z veliko žlico požrle vso odličnost in omiko in nosijo neviden napis: Pozor — dama prihaja! — Najstrašnejši pa je »otročji« ženski tip: vedno delajo velike oči, nosijo šobo in se obnašajo tembolj otročje, čim starejše so. Daj, te jim podganjega strupa!

Taka je tedaj v mojih očeh sedanja žen-

Prva seja reparacijske konference v Parizu.

ska menažerija. Toda verjetno je, da bo nekega dne mali smrkavec Amor tudi mene oslepil; in ko mi bodo po poroki padle luskinne z oči, bom spoznal, da sem po dolgi izbiri izbirek dobil, ki ima vseh naštetih ženskih vrst napake.

Bodimo kakor otroci

Postanimo priprosti — piše Beatus v berlinski »Germaniji« — notranje priprosti, kakor so otroci; to je edina pot do zadovoljstva in sreče. Veselimo se življenja, iščimo njegovo svetlo stran, ki jo ipak vsikdar ima, pa naj koraka še tako sivo in kruto. Bodimo optimisti. Pustimo vse neplodno razglabljanje. Stremimo po skladnosti, po soglasju s seboj, ljudmi in svetom. Gmotnim stvarim, posebno denarju, dovolimo le toliko vpliva na našo notranjost, ko-

Požar je uničil krasno mestno hišo v Leydenu na Holandskem. Gasilci so se morali omejiti na obrambo sosednjih poslopij.

likar je za zagotovitev našega obstanka potrebno. Bodimo z malim zadovoljni. Radujmo se stvari, ki nič ne stanejo, kosove pesmi spomladi, rože poleti, opojnosti jesenskih barv. Bodimo priprosti... Kdor je našel ključ do vrat, za katerimi čakajo na nas vse prave radosti in sreče, bo znašel z glavo nad onimi, ki se ne prebavijo pehajo in poganjajo z minljivimi dobrinami in tako zapravljajo svojo moč in čas, da bodo na večer svojega življenja priznali: Vse je nečimernost... Včasih srečamo tihega, veselega, kakor od solca ožarjenega človeka. »Kaj nam je storiti, da bomo kakor ti?« — »Bodite priprosti, bodite kakor otroci...«

ostale potrebščine angleške dame. Odgovori so ugotovili sledeče: Dama potrebuje letno za 4.000 dinarjev navadnih in plesnih čevljev; 36 parov svilenih nogavic, kar stane približno 4.500 Din; spodnjega perila — svilenega seveda — za 5.000 dinarjev; dvoje popoldanskih oblek za okroglo 8.000 dinarjev; štiri do šest večernih oblek za 16.000 Din; večerni plašč za 1.600 Din; klobuki 4.000 Din; zimski plašč 4.000 Din; sportne obleke 4.000 dinarjev. Vsega skupaj potrebuje torej angleška dama za svoje obleke okroglo 50.000 Din letno. Za ostale drobne potrebščine, za kožuho in nakit itd. pa še posebej 50.000 Din. Skupaj bi znašali torej stroški srednje odličnega Angleža za njegovo ženo brez hrane, potovanja itd. okroglo 100.000 Din. In pravijo, da sme biti mož vesel, če ima ženo, ki se s to »skromno« vsoto zadovolji. Drugod morajo s tem denarjem živeti 3 do 4 družine srednjega stanu.

Radio v Sovjetski Rusiji

V Sovjetski Rusiji je sedaj 61 radiopostaj. Med temi je pet zelo močnih: po 12 do 40 kilovatov; to so postaje v Moskvi, Leningradu, Harkovu, Tiflisu in Baku. Ostale postaje so močne 0,5 do 4 kilovate. Vrh tega je velika postaja v Habarovsku za kratke valove. Da se postaje ne motijo med seboj, smejo nekatere postaje delovati samo podnevi. Šibkeše postaje nameravajo polagoma odpraviti in jih nadomestiti z velikimi.

Težave gledališkega ravnatelja. »Tako težko je danes dobiti kaj primerne za oder.« — »Kaj pa bi potrebovali, gospod ravnatelj?« — »Potrebujem pritlikavca, ki je zamorec, toda plavih las, nekoliko rdečkasto plavih; prav malo mora škiliti, imeti leseno nogo in znati med letom na letalu telovaditi. Ali imate kaj takega?«

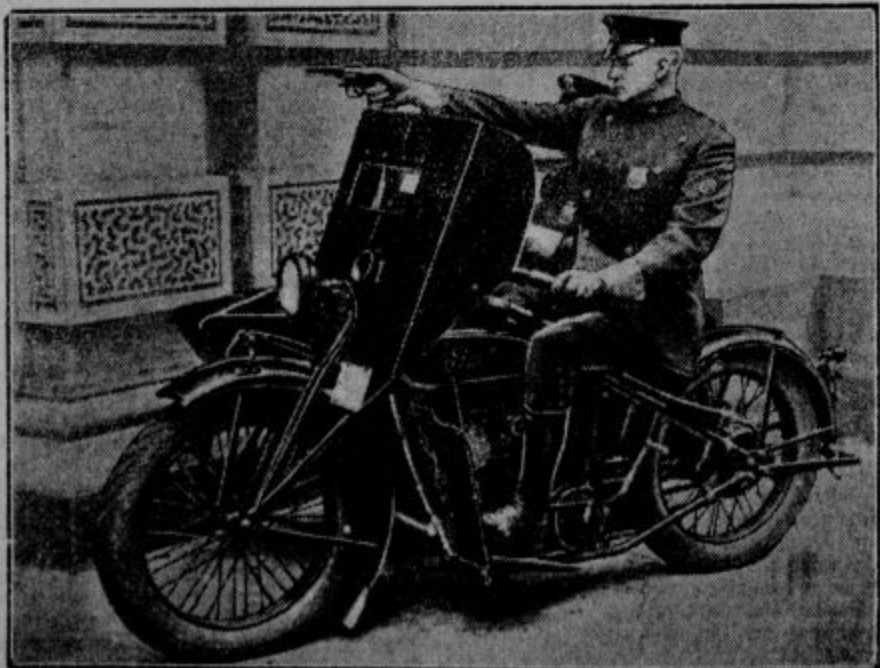
»Ker si bil tako priiden, Vojko, imaš tu 10 dinarjev.« — »Hvala lepa, tetka; samo prosim, da ne poveš očetu.« — »To, o dinarjih? Saj to ni nič hudega!« — »Vem, da ne, ampak na posodo me bo prosil.«

»Gospod ravnatelj, zakaj pa imate v svoji banki vedno tako čudne blaginje: oden je grbav, drugi hrom, tretji škilav?« — »To je zaradi previdnosti, če bi bilo treba kdaj navajati, kakšna posebna znamenja so imeli.«

»Kdaj je že prišel vaš sinček na svet?« — »Čakajte malo: med drugim obrokom za radio in med osmim za avto.«

Berlinski prometni redar na zakurjeni plošči. Redar, ki vodi velemišni cestni promet, mora ohraniti mirne živce. V to mu pozimi pomore topla plošča, na kateri stoji. To je najnovejša uvedba berlinske policije.

Chicaški redar na oklopnem motornem kolesu. Mesto Chicago ima najštevilnejšo in najdržnejšo zločinsko sodbo na svetu. Nedavno sta se spopadli dve zločinski tolpi, pri čemer je bilo ubitih osem tihotapev z alkoholnimi pijačami. Sprito teh razmer mora biti policija primerno opremljena, kakor kaže naša slika, a še tako ni kos dobro organiziranim zločinskim tolpom.

Zadnji badenski »vrabec« v kolarju

Nemški katoličani so dne 18. t. m. slovesno praznovali 80 letnico zadnjega badenskega »vrabca« v kolarju: župnika Hermana Oechslerja v Ebringu pri Freiburgu. Je zadnji od 35 novomašnikov, ki so jih za časa badenskega kulturnega boja dne 19. februarja 1874, to je tik pred sprejetjem proticerkvenega zakona, v naglici tajno posvetili. Kljub temu jih je vlada preganjala, zaprla in nato izgnala iz domovine. Sami so si nadeli ime »Sperrlinge« — besedna igra med zaporniki in vrabci. Od vseh živi sedaj le še župnik Hermann Oechsler, ki je že pred leti izdal svoje spomine, ki so l. 1927 izšli v četrti izdaji (Sperrlingsleben aus dem badischen Kulturkampf von 1874-76, geppiffen zu Nutz und Trutz, Badenia, Karlsruhe).

Ženitev pri Angležih - luksuz

Ženitev velja pri Angležih kot stvar, brez katere mora znati človek — rad ali nerad izhajati, ako nima primernih denarnih sredstev. Luksuz tedaj. Na Angleškem je tri milijone več žensk nego moških; nade na zakon so torej za ženske že zato zelo omejene. Vrh tega pa se Anglež zelo previdno izogiba ženitvi, ki jo presoja kot predpravo bogatinov. Ta sodba je vtemeljena v angleških običajih in celo zakonih. Zasebni nameščenec se sme oženiti le, če mu to dovoli njegov delodajalec, ako noče izgubiti službe. Tvrde pazijo na to, da se ženijo le ljudje, ki imajo že primerne prihranke in zadostno plačo za vzdrževanje družine. Tudi država zastopa enako stališče glede učiteljic in uradnic, ki jim je ženitev zabranjena.

Koliko stane Angleža njegova žena

V Londonu se je pred kratkim vršila pravda, v kateri sta se mož in žena prepirala o vprašanju, če ženi zadostuje 25.000 dinarjev letno za njene posebne potrebe: za frizerja, parlem, nakit itd. Ob tej priliki je neki londonski list razpisal vprašanje, koliko pravzaprav znaša zmeren proračun za obleko in

